

fra de forffjellige Bestanddele er reduceret til en let vurbeerlig Art, Korn) at sætte en Erstatning i Penge, der ved at bestemmes efter Capitelstarten til enhver Tid vil repræsentere den fulde Værdi, saaledes mene vi ogsaa, at der i og for sig, uden Hensyn til Indførelsen af Pengeløn for Geistligheden, er tilstrækkelig Grund til at søge de i §§ 1 og 2 omhandlede Ydelsers forandrede paa den anførte Maade (den ene af os dog, hvad § 2 angaaer, kun betingelsesvís). Den i § 1 nævnte Ydelse (Dvægtigheden), der ibrigt paa ikke faa Steder allerede er afløst ved et til Kornlienden lagt Bederlag, er af den Bestaaffenhed, at Præsten ikke uden en yderst vanskelig og smaalig Control kan vide og godtgjøre, hvad der virkelig tilkommer ham, og at der følgerig let kan opstaae Formodning om urigtig Dvgivelse og denne fra den anden Side mødes med Anklage for Nærighed; en aldeles beslægtet, men endnu smaaligere Ydelse, den saakaldte Smaaliende eller Smaaredselstiende, er, som i Motiverne til Lovudkastet bemærket, allerede i 1810 og 1812 forandret til en Kornafgift at betale med Penge. Ved den Ydelse, der omhandles i § 2 (Smaaredsel af alle Slags og under forffjellige Navne), opstaaer der ikke sjelden Strid om, hvad der er Forpligtelse, hvad der er Willighed, en Strid, der ved en almindelig Ansættelse til Korn vil komme til Afgjorelse, hvor den for Diebliffet finder Sted eller reises, og siden være udeluffet, og i de leverede Gjenstandes Bestaaffenhed og i Ankerderover ligger Anledning til gjensidig Misnøje; ved det Hele flaber en Smaalighed, der gjør det uhyggeligt at hævde Embedets Ret, og medens Nøieseenhed i denne Henseende let medfører hos Menigheden en ugunstig Dpfatning af Præstens Charakteer, fremkalder Estergiveness en Uorden og en Ullgelighed, der kommer den tilgode, som fritager sig selv, medens de Resfindige og Greflare yde fuldt og forsvarligen. Disse Ulemper kunne de fire af os ikke andet end ansee for betydeligt at overgaae de gode Følger af den Forbindelse og Berørelse, hvori disse Ydelsers af Afstillige antages at sætte Sogneboerne med Præstefamilien, idet de Ydende, medens de selv i Ydelsens villige og godhjertede Frembringelse, stundom i dens Maal, finde Leilighed til at lægge Bel-

villie for Dagen, ogsaa modtages med venlig og erkjendtlig Dpmærksomhed. Vi troe, at der maa kunne findes anden Veie til at fremkalde sliig Tilnærmelse, og frygte for, at Tanken paa, at Besøget og Modtagelsen i Præstegaarden just er knyttet til en Ydelse, stundom altfor meget svækker det gode Indtryk. Jeg, Mossin, har paa min Føds, Bornholm, hvor jeg stedse har været Præst, seet Lidet eller Intet af det Beslagelige og Stadelige, der tillægges disse Naturalydelsers, men tverimod erfaret, at baade Modtagerne og Yderne være veltilfredse med den hidtilværende Ydelsesmaade, og jeg kan derfor, naar, efter Udvalgets Indstilling, den i § 4 liggende Nødvendighed af Converteringen til Korn og Penge falder bort, kun forsaauidt give efter for hvad ansees begrundet ved de andenstedes gjorte Erfaringer, at jeg tilraader, at Converteringen skal finde Sted, hvor enten Præsten eller Fleerheden af Yderne forlange det.

Ydelsen af Kornlienden med Korn in natura, der ved § 3 tilfistges affkaffet, stemmer ikke med, hvad der i den senere Lovgivning er tilstræbt, og giver umægtelig ikke ganske sjelden Anledning til Misstemning ved Meningsullighed om det leverede Korns Bestaaffenhed og ved Bestemmelsen af Afleveringsstedet. Imidlertid antage 2 af os (Madvig og Mossin), at der, naar den i § 4 liggende Grund bortfalder, ikke er tilstrækkelig Grund til en ny Lovbestemmelse om denne Gjenstand og fra andre Sider ikke ringe Betænkelse ved at forandre, hvad der i Henshold til Liendelovgivningen fra Slutningen af forrige eller den første Deel af dette Aarhundrede er fastsat efter Liendeydernes frie Valg med Hensyn til Ydelsesmaaden (Forordn. 8 Jan. 1810 § 28; 2do, F), da her den Smaalighed, der fløder ved Smaaredselen, falder bort, og i ethvert Tilfælde en sffrere Begrændsning allerede er indtraadt. Denne Betænkelse forøges ikke lidet derved, at det i Lovudkastet selv forudsættes, at Ydelsen in natura paa flere Steder ikke uden Ubillighed ligefrem kan forandres til Betaling efter Capitelstarten, idet Egnens virkelige Priser ifølge særlige Forhold afvige ikke umærkeligt fra Capitelstarten, hvorfør der ogsaa i Lovudkastet er optaget en Bestemmelse, hvorefter